

Datum van inontvangstneming : 15/01/2026

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-765/25 – 1

Zaak C-765/25 [Voking]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

27 november 2025

Verwijzende rechter:

Fővárosi Törvényszék (Hongarije)

Datum verwijzingsbeslissing:

18 november 2025

Verzoekende partij:

LN

Verwerende partij:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Fővárosi Törvényszék

[OMISSIS]

Verzoeker:

LN ([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS])

[OMISSIS]

Verweerster:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
(nationaal directoraat vreemdelingenbeleid)
([OMISSIS] Boedapest [OMISSIS])

[OMISSIS]

A per tárgya:

administratief geschil over de rechtmatigheid
van een [OMISSIS] besluit in een
vreemdelingenzaak

ⁱ De naam van de onderhavige zaak is fictief en komt niet overeen met de werkelijke naam van een partij bij de procedure.

B E S C H I K K I N G

De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 8, leden 1 en 2, van richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad.

De verwijzende rechter legt het Hof de volgende prejudiciële vraag voor:

Moet artikel 8, leden 1 en 2, van richtlijn 2011/98/EU van het Europees Parlement en de Raad aldus worden uitgelegd dat deze bepaling verenigbaar is met de praktijk van een lidstaat waarbij de gecombineerde vergunning in geval van beëindiging van het dienstverband na de kennisgeving van de werkgever haar geldigheid verliest, zonder dat de vreemdelingendienst een gemotiveerd individueel besluit tot intrekking van de vergunning heeft genomen waartegen een rechtsmiddel kan worden aangewend?

[OMISSIS] [elementen van nationaal procesrecht]

M o t i v e r i n g

- 1 De verwijzende bestuursrechter, bij wie een vreemdelingenrechtelijk geding aanhangig is, verzoekt het Hof van Justitie krachtens artikel 267 VWEU om uitlegging van de voor de beslechting van het hoofdging noodzakelijke bepalingen van Unierecht.

Voorwerp van het hoofdging en relevante feiten

- 2 Verzoeker, die de Chinese nationaliteit heeft, was in het bezit van een tot en met 31 augustus 2026 geldige verblijfsvergunning voor arbeid. Zijn werkgever [OMISSIS] heeft op 23 november 2024 de beëindiging van het dienstverband van verzoeker gemeld via de daarvoor bestemde elektronische interface.
- 3 Verzoeker heeft op 12 december 2024 een aanvraag om verlenging van zijn verblijfsvergunning ingediend, waarbij hij als verblijfsdoel werk bij een ander bedrijf aangaf. De Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Vármegyei Regionális Igazgatósága (nationaal directoraat vreemdelingenbeleid, regionale directie voor Boedapest en de provincie Pest; hierna: „regionale directie”) heeft de aanvraag bij besluit van 13 januari 2025, met kenmerk 106-1-171979/8/2024-T, afgewezen. In de motivering is vermeld dat de verblijfsvergunning van verzoeker gelet op de kennisgeving van de werkgever op grond van § 33, lid 2, van a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény (wet nr. XC van 2023 betreffende de algemene regels inzake toegang en verblijf van onderdanen van derde landen; hierna: „wet nr. XC van 2023”) was komen te vervallen. Gelet op het ontbreken van een geldige verblijfstitel heeft de regionale

directie de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning op grond van § 19, lid 2, van wet nr. XC van 2023 afgewezen.

- 4 Verzoeker heeft bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit. In zijn bezwaarschrift heeft hij aangevoerd dat de kennisgeving inzake de beëindiging van zijn dienstverband het gevolg was van een administratieve fout, aangezien de arbeidsovereenkomst pas medio december zou worden beëindigd. Verzoeker heeft ter ondersteuning van deze stelling een verklaring van de werkgever overgelegd.
- 5 Verweerster heeft het bezwaar bij [OMISSIS] besluit van 12 maart 2025 afgewezen en het primaire besluit met eenzelfde motivering in stand gelaten. Volgens verweerster was de geldigheid van de verblijfsvergunning van verzoeker op de zesde dag na de melding van de werkgever komen te vervallen. Verweerster benadrukte ook dat tot die datum noch verzoeker noch de werkgever had aangegeven dat er sprake was van een administratieve fout.

Argumenten van partijen

- 6 Verzoeker heeft tegen het besluit van verweerster beroep ingesteld bij de verwijzende rechter. In beroep heeft hij de argumenten herhaald die hij in bezwaar had aangevoerd. Volgens hem heeft verweerster onvoldoende rekening gehouden met de verklaring van de werkgever. Tijdens de eerste terechtzitting in de zaak heeft verzoeker betoogd dat het feit dat een eenzijdige verklaring van de werkgever in de praktijk tot gevolg heeft dat zijn verblijfsvergunning vervalt, zonder dat hij daarvan op de hoogte wordt gesteld, aanleiding geeft tot grondwettelijke bezwaren. Hij benadrukte dat hem bij de indiening van de aanvraag evenmin was meegedeeld dat zijn verblijfsvergunning ongeldig was.
- 7 In haar verweerschrift heeft verzoekster, onder herhaling van de motivering van haar besluit, geconcludeerd tot verwerping van het beroep. Tijdens de procedure heeft zij verklaard dat vreemdelingen op de hoogte zijn van de vreemdelingenrechtelijke gevolgen van de beëindiging van het dienstverband en dat werknemers op de hoogte worden gesteld van die beëindiging. Verweerster betoogt dat tegen de vreemdeling die niet voldoet aan zijn verplichting om het land te verlaten een individueel uitzettingsbesluit wordt genomen dat vatbaar is voor rechterlijke toetsing, bij welke gelegenheid de vreemdeling kan aanvoeren dat zijn rechten in verband met het verval van zijn verblijfsvergunning zijn geschonden. Bovendien heeft de vreemdeling de mogelijkheid om zich tot de arbeidsrechter te wenden wanneer zijn dienstverband onrechtmatig is beëindigd. Verweerster betwist dat de geldigheid van verzoekers vorige verblijfsvergunning in de onderhavige procedure aan de orde is. Volgens haar zou verzoekers aanvraag ook zijn afgewezen wanneer de vreemdelingendienst een individueel besluit had genomen over de intrekking van zijn vroegere verblijfsvergunning.

Toepasselijke wetgeving

- 8 § 33, lid 2, van wet nr. XC van 2023 bepaalt dat *indien de tewerkstelling van een buitenlandse werknemer wordt beëindigd binnen de geldigheidsduur van de afgegeven verblijfsvergunning, er geen individueel vreemdelingenrechtelijk besluit wordt genomen over de intrekking van de in dit hoofdstuk omschreven verblijfsvergunning. De verblijfsvergunning verliest haar geldigheid vanaf de zesde dag volgende op de kennisgeving door de werkgever van de beëindiging van het dienstverband.*
- 9 Volgens § 33, lid 3, van wet nr. XC van 2023 gaat de in dit hoofdstuk omschreven verblijfsvergunning vergezeld van een verklaring van de buitenlandse werknemer dat hij in geval van ongeldigheid van de verblijfsvergunning overeenkomstig lid 2 binnen acht dagen na de datum waarop de verblijfsvergunning haar geldigheid verliest vrijwillig vertrekt uit het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie en de andere Schengenstaten, met vermelding van het land van bestemming.
- 10 In § 33, lid 4, van wet nr. XC van 2023 is bepaald dat de vreemdelingendienst de buitenlandse arbeider informeert over de rechtsgevolgen van de in lid 2 bedoelde ongeldigheid en van de in lid 3 bedoelde verklaring.
- 11 Overeenkomstig artikel 8, lid 1, van richtlijn 2011/98/EU worden beslissingen tot afwijzing van een aanvraag tot verstrekking, wijziging of verlenging van een gecombineerde vergunning, of beslissingen tot intrekking van een gecombineerde vergunning op grond van in het recht van de Unie of het nationale recht bepaalde criteria, in de schriftelijke kennisgeving gemotiveerd.
- 12 Artikel 8, lid 2, van richtlijn 2011/98/EU bepaalt dat beslissingen tot afwijzing van een aanvraag tot verstrekking, wijziging, verlenging of tot intrekking van een gecombineerde vergunning in de betrokken lidstaat langs juridische weg kunnen worden aangevochten, overeenkomstig het nationale recht. In de in lid 1 bedoelde schriftelijke kennisgeving wordt vermeld bij welke rechtbank of administratieve instantie de betrokkene in beroep kan gaan en welke tijdslimiet daarvoor staat.

Uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 13 In het hoofdgeding moet de verwijzende rechter de vraag beantwoorden of verzoekers vorige verblijfsvergunning nog geldig was ten tijde van de indiening van de aanvraag tot de verlenging ervan, aangezien verweerster de aanvraag van verzoeker uitsluitend op die grond heeft afgewezen, zonder de inhoud te onderzoeken van de documenten waarvan verzoeker zijn aanvraag vergezeld liet gaan.
- 14 De relevante nationale wettelijke bepaling, te weten § 33 van wet nr. XC van 2023, bepaalt in wezen dat wanneer de tewerkstelling van een werknemer die

onderdaan is van een derde land eindigt, de hem verleende gecombineerde vergunning van rechtswege vervalt na de kennisgeving door de werkgever. De vreemdelingendienst verstrekt echter pas vooraf, op het aanvraagformulier, algemene informatie over deze wettelijke bepaling. Bovendien moet de aanvrager bij de indiening van zijn aanvraag verklaren dat hij het grondgebied van de Europese Unie en van andere Schengenlanden vrijwillig zal verlaten indien zijn vergunning haar geldigheid verliest. Op het moment van de daadwerkelijke beëindiging van het dienstverband wordt er echter geen individueel besluit meer genomen en wordt de vreemdeling niet op de hoogte gesteld van de ongeldigheid noch de precieze ingangsdatum ervan, met als gevolg dat hij geen rechtsmiddel kan aanwenden tegen het verlies van de geldigheid van de verblijfsvergunning.

- 15 Aangezien artikel 8, lid 1, van richtlijn 2011/98/EU voorziet in een gemotiveerde schriftelijke kennisgeving over de intrekking van de gecombineerde verblijfsvergunning, betwijfelt de verwijzende rechter of de door verweerster toegepaste regel van nationaal recht voldoet aan de procedurele waarborgen van de richtlijn. Hoewel de nationale wetgeving betrekking heeft op het verlies van de geldigheid van de verblijfsvergunning, terwijl de richtlijn rept over de intrekking van de vergunning, betwijfelt de verwijzende rechter dat het verlies van geldigheid en de intrekking van een vergunning daadwerkelijk verschillende rechtsfiguren zijn en dat de Unierechtelijke bepalingen inzake de intrekking van de vergunning niet van toepassing zijn op het verlies van geldigheid van de vergunning.
- 16 De verwijzende rechter verzoekt het Hof derhalve om uitlegging met betrekking tot de vraag of de lidstaten in geval van intrekking van een gecombineerde vergunning om welke reden dan ook gehouden zijn de procedurele waarborgen van artikel 8, leden 1 en 2, van richtlijn 2011/98/EU in acht te nemen, dan wel of de vergunning bij beëindiging van de tewerkstelling van een vreemdeling ook zonder deze procedurele waarborgen haar geldigheid kan verliezen.

17 [OMISSIS]

18 [OMISSIS] [elementen van nationaal procesrecht]

Boedapest, 18 november 2025

[OMISSIS] [ondertekeningen]